

אטיין האדום

סקוטלנד

הייתה פעם אלמנה שחיה מפיסת אדמה קטנה, אותה שכרה מחוואי. היו לה שני בנים וכשהם גדלו החליטה לשלוח אותם לעולם הרחב. לכן יום אחד אמרה לבן הבכור שיביא לה מים מהבאר כדי שתוכל לאפות לו כיכר לחם. היא אמרה שאם יביא הרבה מים הכיכר יהיה גדול, אם רק מעט מים היא תוכל לאפות לו רק כיכר לחם קטן, והסבירה שהלחם הזה הוא הדבר היחיד שהיא תוכל לתת לו לדרך. הבן הלך לבאר, שאב מים בכד, אך הכד היה סדוק ועד שהגיע הביתה רוב המים נזלו ממני. לכן כיכר הלחם היה קטן. בכל זאת אמא אפתה אותו ושאלה האם הוא רוצה רק מחצית כיכר הלחם הוא יקבל אותו עם ברכתה לדרך. אך אם ייקח ככר שלם, לא יקבל ברכה. הצעיר, שחשב כי הוא יוצא לדרך ארוכה ולא

ידע האם ימצא עוד אוכל, החליט לוותר על ברכת האם וביקש ככר לחם שלם. לפני שיצא לדרך קרא לאחיו הצעיר ונתן לו סכין לשמירה עד שיחזור. על האח היה לבדוק את הסכין מדי בוקר. אם היא נשארת נקיה ושלמה, סימן שהוא, הבכור, בריא ושלם. אך אם היא תחליד, סימן שקרה לו דבר מה לא טוב. הצעיר יצא לדרך, הלך יום ויומיים. בדרך פגש אישה זקנה שביקשה ממנו קצת אוכל. הוא אמר לה שיש לו רק מעט לחם ולא יכול להתחלק איתה. האישה נעלמה מיד. בערב יום השלישי פגש הצעיר ברועה צאן. כאשר שאל את הרועה "של מי הצאן?" הרועה ענה: "אטיין האדום של אירלנד" "חי פעם בבבליגן" "וגנב את בתו של מלך מלקולם" "מלך סקוטלנד הגדול." "הוא מענה אותה, הוא מכה אותה" "הוא קושר אותה" "ומרביץ לה כל יום"

"אם מקל כסף שלו
"כמו הרומאי יוליוס
"הוא לא מפחד מי איש.
"אומרים שיכניע אותו אדם
"אבל כזה עוד לא נולד.
"זמן רב יעבור עד אז."

הרועה גם הזהיר אותו בפני חיות פרא
שיפגוש אותם בהמשך הדרך, כי הן שונות
לגמרי מאלה, המוכרות לו.
הצעיר המשיך בדרכו וראה עדרים של חיות
מפחידות, בעלות שני ראשים כל אחת, עם
ארבע קרניים על כל ראש. הוא נבהל מאוד
וברח משם מהר ככל שיכול היה ושמח כאשר
הגיע לטירה העומדת על גבעה, עם שער
פתוח רחב.

הוא נכנס לטירה כדי למצוא בה מחסה, ושם
ראה אישה זקנה שישבה ליד תנור דולק.
הוא שאל אותה האם יוכל ללון במקום כי הוא
עייף אחרי דרך ארוכה, והיא אמנם הסכימה,
אך הזהירה אותו שאין זה מקום בטוח, כי
הוא שייך לאטין האדום, מפלץ בעל שלושה

ראשים, שטורף את כל מי שרק יכול את מי
שרק יצליח לשים את ידו עליו.
מאחר שהצעיר פחד מהחיות המוזרות
שהסתובבו סביב הטירה, החליט להישאר
בטירה בלילה וביקש מהאישה שתסתיר
אותו, כך שאטין האדום לא ימצא אותו. הוא
חשב שלמחרת בבוקר יוכל להתחמק
מהטירה בלי שהחיות בחוץ ירגישו בו.
האישה הסתירה אותו בחור ליד התנור אך
אחרי זמן קצר נכנס אטין האדום לבית, וקרא
"אני מריח, אני מריח
"ריח של בן תמותה.
"בין אם הוא חי או מת
"לבו יבושל הערב לארוחתי.

המפלץ מצא מיד את הצעיר והוציא אותו
מהחור. ואז אמר לו שיחוס על חייו אם יענה
על שלוש שאלות.
ואז הראש הראשון צעק "מה הדבר שאין לא
סוף?" אך הצעיר לא ידע.
הראש השני אז שאל "מה זה, ככל שצר יותר
כך מסוכן יותר?" גם על זה לא מצא הצעיר

תשובה.

בסוף שאל הראש השלישי "מת נושא חי. מה זה?"

וכאשר המפלץ לא קיבל תשובה גם על כך, נתן לצעיר מכה בראש והפך אותו לעמוד אבן. בוקר אחד האח הצעיר הוציא את הסכין וראה כי היא חלודה. הוא הבין מיד שקרה משהו רע לאחיו. לכן אמר לאמו שעכשיו יצא גם הוא לדרך. היא ביקשה שיביא לה מים כדי שתאפה לו לחם. הוא הלך לבאר ושאב מים בכד, אך בדיוק אז עבר מעל ראשו עורב עם צעקה "קרא, קרא" גדולה. הצעיר הביט על הכד שבידו וראה שהמים נוזלים ממנו. אך מאחר שהיה בחור נבון, לקח קצת חמר וסתם את הסדקים. המים הספיקו כדי לאפות ככר לחם גדול.

אחר כך ביקש מאמו מחצית ככר לחם וברכה לדרך וגם כך מחצית הלחם שלקח היה גדול מהכיכר השלם של אחיו.

בדרך פגש אישה זקנה שביקשה ממנו קצת אוכל. הוא נתן לה חלק מהלחם שהיה לו

ותמורת זאת היא נתנה לו שרביט קסמים, באומרה שהוא יועיל לו אם ישתמש בו בתבונה. הזקנה שהייתה פייה אמרה לו גם שיקרו לו דברים שונים ומה עליו לעשות בכל מקרה, ואחר כל נעלמה.

הוא המשיך בדרכו ופגש רועה צאן. כאשר שאל של מי הצאן הזה אמר לו הרועה: "של מי הצאן?" הרועה ענה:

"אטין האדום של אירלנד

"חי פעם בבלליגן

"וגנב את בתו של מלך מלקולם

"מלך סקוטלנד הגדול.

"הוא מענה אותה, הוא מכה אותה

"הוא קושר אותה

"ומרביץ לה כל יום

"אם מקל כסף שלו

"כמו הרומאי יוליוס

"הוא לא מפחד מי איש.

"אומרים שיכניע אותו אדם

"אבל כזה עוד לא נולד.

"וזמן רב יעבור עד אז."

שהוא צר יותר?" ענה "גשר."
וכשהראש השלישי שאל "מה זה כשמת נושא
חי?" ענה "אוניה שמובילה אנשים חיים
בתוכה."

כשאטין האדום שמע את התשובות ידע וכוחו
התפוגג. אזי הצעיר לקח גרזן וכרת את
שלושת הראשים שלו. אחר כל ביקש
מהאישה הזקנה שתראה לו איפה נמצאת בת
המלך. היא הובילה אותו לקומה עליונה ושם
נפתחו דלתות רבות, ומכל דלת יצאה נערה
יפה, כל אחת יפה יותר מהשניה. הן כולן היו
כלואות על ידי אטין האדום. אחת מהנערות
הייתה בת המלך.

אחר כך האישה הראתה לו את עמוד האבן
שעמד שם, וכשהוא נגע בו בשרביט קסמים
אחיו הבכור קם לתחייה.

כל הכלואות בטירה הודו לצעיר מאוד
ולמחרת הם כולם יצאו לארמון המלך. המלך
מרוב שמחה נתן את בתו לצעיר לאישה,
ולאחיו נתן אחת מנערות החצר.
וכך הכל הסתיים בטוב.

כאשר המשיך בדרכו ראה גם הוא עדר של
חיות פרא. אך הוא לא נבהל מהן אלא בא
לקראתן. אחת רצה אליו עם פה פעור, אך
הוא רק נגע בה בשרביט שלו והיא נפלה
מתה במקום.

בהמשך דרכו הוא הגיע לטירתו של אטין
האדום, האישה שישבה בבית הזהירה אותו
שיקרה לו מה שקרה לאחיו, אך הוא לא
נרתע.

כעבור זמן מה הגיע המפלץ ששר:

"אני מריח, אני מריח

"ריח של בן תמותה.

"בין אם הוא חי או מת

"לבו יבושל הערב לארוחתי.

הוא מיד ראה את האיש הצעיר ושאל אותו
את שלושת השאלות. אך הצעיר קיבל כבר
הנחיה מהפייה הטובה וידע לענות על
השאלות.

כשהראש הראשון שאל "מה הוא הדבר ללא
סוף?" ענה "קערה עגולה".

וכשהראש השני שאל "מה יותר מסוכן ככל